

Mevrouw de president van de Orde van de Prince,

Mijnheer de voorzitter van de Afdeling Leeuwarden van genoemde Orde en andere afdelingsvoorzitters met name die uit het gewest Holland

Mijnheer de Burgemeester, Leden van de Orde,

Het verheugt mij als kersverse Gewestpresident – en dan doel ik niet op mijn leeftijd – maar op de kortstondigheid van mijn ambtstermijn, om hier een kort woord van welkom te mogen spreken. Uiteraard wil ik daarbij beginnen met het bedanken van de afdeling Friesland voor het organiseren van deze gewestdag. Corona heeft de afdeling een wel zeer ruime voorbereidingstijd verschaft en dat is aan de kwaliteit van het programma terug te zien. Ik kom daar nog op terug.

Het is goed dat dat deze dag traditiegetrouw wordt georganiseerd samen met het gewest Holland en, naar ik heb begrepen, heeft men heeft besloten deze traditie nog 15 jaar lang voort te zetten. Dat is een lange termijn perspectief dat ik bij onze overheid dikwijls mis en getuigt van een grote ambitie. Het eerste resultaat daarvan is dat de volgende gewestdag in Leiden zal plaatsvinden.

Voordat ik verder ga wil ik graag de afdelings- hoofden in het gewest bedanken voor het in mij gestelde vertrouwen als nieuwe gewestpresident. Op 8 maart ben ik unaniem in deze eervolle functie gekozen, overigens bij gebrek aan tegenkandidaten, het lijkt Hongkong wel. Ik ben aldus de opvolger van Arend Jan Julius die om persoonlijke redenen deze functie helaas moest opgeven, Ik wil hem danken voor het vele werk dat hij in dit kader voor de orde heeft verricht en voor de adviezen die hij mij bij het overnemen van zijn taken heeft gegeven en ik wens hem veel sterkte.

Het gewest is zeker niet het meest prominente onderdeel van de Orde. Vandaag natuurlijk even wel, maar door het jaar heen vormen de afdelingen het hart van Orde, de harde kern, om het in voetbal termen te zeggen. Daar kent men elkaar, daar heeft men elkaar uitgekozen, daar worden oude vriendschappen verstevigd en nieuwe gesloten. Geen Orde zonder afdelingen. In het Noorden bloeien ze in vriendschap, om het motto van de afdeling Hondsrug te citeren en neemt het ledental voortdurend toe. In het gewest zijn het er nu ongeveer 80.

De band *tussen* de afdelingen is echter betrekkelijk los. Als het gewest het hart is, vormt het gewest niet meer dan de ledematen, verder weg en een lossere verband. Vandaag natuurlijk niet, maar vastgesteld moet worden dat lang niet alle leden uitzien naar de gewestdag.

Dat is jammer en ik stel me als ten doel deze band te intensiveren. Dat kan naar mening alleen slagen als dat gewest zich dienend opstelt ten behoeve van de afdelingen. Ik zou graag nader kennis maken met de afdelingen en hun vragen welke ideeën ze daarover hebben. Vorige week ben ik al op bezoek geweest bij de afdeling Eems Dollard. Daarbij waren ook een aantal Duitse leden van de afdeling aanwezig en ik was verbaasd over de variëteit aan kennis en ervaring, die zelfs in een afdeling met slechts 9 leden aanwezig is. Het motto daar is: gestaag vooruit en grensoverschrijdend bezig.

Het stimuleren van het over en weer inleidingen houden door leden van de verschillende afdelingen afdelingen is in mijn ogen een mogelijkheid de band tussen de afdelingen te versterken en elkaar beter te leren kennen. Vanuit die meest noordelijke afdeling van de Orde, zag ik zo 2 interessante voordrachten opdoemen die bij ons in Groningen zeker in goede aarde zouden vallen. Om met het motto van Zwolle te spreken: elkaar ontmoeten.

Daarnaast meen ik dat, passend binnen binnen de statutaire doelstelling van de orde de muziek naast letteren een belangrijker rol zou kunnen en moeten spelen. Vlaanderen en Nederland hebben een buitengewoon rijke historie op dat punt. Ik noem slechts de Vlaamse polyfonisten, Josquin Deprez, Jacob van Eyck en van Ockegem in Vlaanderen en Sweelinck en Constantijn Huygens in het Noorden en ik stel mij voor dat er nog het nodige te doen valt om die historische muziekcultuur, maar ook de huidige muziekliteratuur, nieuwe glans te geven. Het gewest zou daarbij een ondersteunende rol kunnen spelen.

De gewesten worden, dat weet U ongetwijfeld, overkoepeld door het Presidium, het hoofd van de Orde. Dat bestaat uit de gewestpresidenten en het dagelijks bestuur. Het wordt ook wel aangeduid als Antwerpen. Daar wordt het Tijdschrift van de Orde de PrincEzine gemaakt en de halfjaarlijkse publicatie Noord en Zuid uitgegeven met laatst nog een prachtige aflevering over de smaak van de stilte en daaraan betalen we ook een deel van onze contributie. Voor veel leden, zeker in het Noorden, is Antwerpen ver weg, zowel letterlijk als figuurlijk.

Toch worden daar zeer nuttige activiteiten verricht ten behoeve van de Nederlands – Vlaamse cultuur. Taal is daarvan een uiterst belangrijk element en bepaalt in hoge mate iemands identiteit. Dat is ook, of juist in Friesland het geval waar jarenlang is gestreden voor een gelijke positie als het Nederlands. Dat heeft er o.a. in geresulteerd dat Friestaligen in de rechtszalen van deze provincie hun eigen taal mogen spreken.

In dit kader is het ook van groot belang dat de orde tal van projecten ondersteunt om de steeds oprukkende laaggeletterdheid te bestrijden.

Dames en Heren

Het is goed om weer in Leeuwarden te zijn. Ik heb hier meer dan 10 jaar met veel plezier gewerkt als vertegenwoordiger van Het Openbaar Ministerie bij het Hof, niet het stadhoudelijke, waarover het vandaag uitvoerig gaan hebben maar het Hof van Justitie. Ik heb daar buitengewoon prettige herinneringen aan en Friesland en de Friezen goed leren kennen.

We gaan een mooi programma tegemoet, dat kan ik U uit eigen ervaring zeggen, want behalve de beide lezingen en uiteraard het diner, heb ik de andere onderdelen al eens in een ander verband meegemaakt.

Persoonlijk verheug ik me erg op de lezing over de Nassaus een zeer interessante familie waarin het niet moeilijk is het spoor van de afstamming bijster te raken. De recente biografie van René van Stipriaan over Willem van Oranje en het prachtige boek van Bart van Loo over de Bourgondiërs, die overigens van 1515-1576 heren van Friesland waren, heeft nieuw licht op deze familie en haar “faits et gestes” een beetje Frans mag toch wel, geworpen. Vandaag wordt het spoor van de Friese Nassaus gevolgd en zal ongetwijfeld duidelijk worden hoe het allemaal precies in elkaar zit.

De aanwezigheid van het gewest Holland geeft nog een extra dimensie aan die lezing. Daar, in Holland, heeft men het met de Oranjes moeten doen en ook nog twee stadhoudersloze tijdperken moeten ondergaan. In Friesland was daarvan geen sprake. De Friese staten hebben weliswaar Willem van Oranje als eerste stadhouder aangesteld, maar toen die in 1584 werd vermoord zijn ze, zoals wel vaker, hun eigen weg gegaan. Geen Maurits, geen Frederik Hendrik maar Willem Lodewijk en Ernst Casimir waren zijn opvolgers. En stadhoudersloze tijdperken zijn er hier niet geweest.

Ik heb me trouwens altijd afgevraagd waarom Willem en zijn directe afstammelingen zoveel belang hechtten aan Orange. Was het alleen omdat hij daardoor de titel van prins verwierf? Misschien dat onze inleider mij uit de droom kan helpen.

Dames en Heren

Ik wens U een buitengewoon aangename en leerzame dag. Utile dulci, het Groningse motto en.. it giet oan, zoals de Friese afdeling zegt.